

överbäggande delen ägs av försäkringstagarna själva» är föga övertygande, så länge dels försäkringstagarnas faktiska inflytande över de ömsesidiga bolagen ej är tillfredsställande ordnat, dels den största försäkringskoncernen domineras av stora aktieägarintressen. Viss utredning om ägandeförhållanden och maktkoncentration inom branschen kommer säkerligen att göras av koncentrationsutredningen, men denna har icke i uppdrag att undersöka försäkringsverksamheten ur andra synpunkter. Vad slutligen gäller det av 1964 års bankoutsrott anförda argumentet synes det äga ännu mindre giltighet efter det en nyvald kammare nu tillträtt.

Vi anser förhållandena inom försäkringsväsendet allttjämt vara sådana att en allsidig utredning är påfordrad.

Med hänvisning till det ovan anförda föreslås,

att riksdagen i skrivelse till regeringen begär utredning om försäkringsväsendets organisation och ställning, eventuellt genom förstatligande av de stora privata försäkringskoncernerna, i syfte att öka försäkringstagarnas och samhällets inflytande över försäkringsverksamheten samt rationalisera och förbilliga dess former.

Stockholm i januari 1965

C.-H. Hermansson

Gunvor Ryding

Henning Nilsson
i Gävle

Helmer Holmberg

Axel Jansson

Nr 272

Av herr Sjönell m. fl., om främjande av de mindre företagens exportmöjligheter.

(Lika lydande med motion nr 219 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1965

Bengt Sjönell

Jan-Ivan Nilsson
i Tvärålund

John Eriksson
i Bäckmora